

deres Tal er meget stort —, findes netop en Del mere eller mindre værdiløse Bøger. Jeg har gjort mig den Ulejlighed at se i Sparekassens Bøger — jeg har ganske vist ikke anstillet nogen omfattende Undersøgelse —, og jeg har fundet, at med Hensyn til de Bøger, hvorpaa der kun staaar smaa Beløb, vil man i de allerfleste Tilfælde finde, at det er Bøger, der staa med et ganske lille Beløb, fordi Resten er hævet. Det hænger sammen med den Ordning, man havde i Sparekassen, med de mange Kontorsteder. Naar man mødte en Terminsdag, kunde man faa alle de Penge, der stod paa Sparekassebogen, thi saa havde man Midler til at kunne opføre Bøgerne. Men mødte man en anden Dag, kunde man kun faa udbetalt det Beløb, der stod paa Bogen, paa den Maade, at man paa Kontorstederne var paa den sikre Side. Som Følge deraf staaar der fra en til nogle faa Kroner, ja, endogsaa under en Krone paa mange Bøger, saa det er ikke de trængende, der ville faa Gavn af dette det ærede Medlems Ændringsforslag.

Med Hensyn til det sidste af det ærede Medlems Ændringsforslag, Ændringsforslaget Nr. 20, er Tanken jo den, at man skulde kunne komme de gamle til Hjælp, der havde sat deres Formue i Sparekassen, og som nu kom i Trang derved, at de mistede en Del af Beløbet. Tanken er jo god nok, men det ærede Medlem har formet den ganske mærkværdig, naar han siger, at det skal være Forsørgelseskommunen, der skal betale de alderdomsforsørgelsesberettigede 6 pCt. af det Beløb, Nedskrivningen udgør, dog ikke over 200 Kr. i hvert enkelt Tilfælde. Jeg tror ikke, det ærede Medlem har tænkt sit Forslag ret godt igennem. Jeg ved ikke, hvad vi skulle forstaa ved alderdomsforsørgelsesberettigede. Jeg har ment, at det kunde vi alle sammen blive, i hvert Fald naar vi komme i Trang, og for øvrigt er man det dog først, naar man er anerkendt som saadan, det vil sige, naar man er kendt berettiget til Alderdoms-understøttelse. Men saa behøver Kommunen jo ikke nogen som helst særlig Adkomst til at bevilge de Mennesker den Understøttelse, som den skønner er nødvendig, og der behøves heller ingen særlig Lovhjemmel, for at Staten skal erstatte Kommunen det halve af det Beløb, den paa den Maade yder.

Jeg ønsker saa at gøre nogle ganske faa Bemærkninger til det ærede andet Mindretal, som under Nr. 6 og 7 har stillet Forslag om en Skala for en Nedskriv-

ning. Jeg kan slutte mig til de Udtalelser, der ere fremsatte baade af den højtæredede Minister og det ærede Medlem fra Bogense (Aadal) i denne Sag. Men der er endnu flere Forhold, som her spille en Rolle. Man kan jo slet ikke gaa ud fra, at det netop vil blive de ubemidlede, der komme til at nyde godt af den her foreslaaede Foranstaltning. Jeg maa gøre opmærksom paa, at for overhovedet at blive sat til Indkomstskat, skal man paa Landet have en Indtægt af 600 Kr. Men der er jo mange Mennesker, der kunne have ikke saa lidt Formue uden at være satte i Indkomstskat. Hvis de slet ikke have andet at leve af, maa de jo have et ret betydeligt Beløb for at kunne have 600 Kr. i Indkomst. Der er ogsaa en hel Mængde velhavende Mænds Børn, der ikke ere ansatte til Indkomstskat. Alle disse maa nøjes med at faa en Nedskrivning af 5 pCt., og det vil ikke være retfærdigt. Jeg har i øvrigt megen Sympati for Forslaget, det skal jeg ikke nægte. Det vilde i og for sig være heldigt, om man kunde have fundet en Form, hvorefter de mindst bemidlede fik den største Fordel af Statens Tilskud. Men jeg tror ikke, det kan lykkes at finde en saadan Form. Alle de Forslag, der have været fremsatte i den Retning, lide af meget store Mangler, og dette Forslag lider ogsaa af den overmaade store Mangel, at det aldeles ikke er til at overse. Der skal anstilles meget omfattende og langvarige Beregninger, og det vil tage lang Tid at komme til Klarhed over, hvordan det vil virke. Men inden den Tid vil Sparekassen forlængst kunne være gaaet fallit, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) ønsker.

Ogsaa med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 18 kan jeg slutte mig til det ærede Medlem fra Bogense (Aadal). Det er jo ikke af Mangel paa Forstaaelse af dette Forhold eller paa god Villie hos Flertallet, at vi ikke have kunnet tiltræde det. Vi ønske fra alle Sider, at der skal tilvejebringes Midler til at komme Sparekassens Debitorer til Hjælp, hvis de komme i Trang. Da vi ere fuldstændig enige i Princippet, vil jeg henstille til det ærede Medlem at tage dette Forslag tilbage. Der vindes neppe noget ved, at det stemmes ned, naar vi alle ere enige om Tanken i det. Og der er Tid nok til, at man kan tage under Overvejelse at komme Debitorerne til Hjælp, hvis det skulde vise sig, at Forudsætningen for, at Sparekassen kan bestaa, nemlig at den faar saa mange Indskud, at den ikke behøver at opsigte Pante-